

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 255/2009/JF - Problemen met de terugbetaling van kosten van een NGO voor een jeugdproject

Besluiten

Zaak 255/2009/JF - Geopend op 19/03/2009 - Besluit over 19/05/2010

Klager, een in Denemarken gevestigde NGO, organiseerde een jongeren seminar van twee weken over de integratie van minderheden en de uitbreiding van de EU. Het seminar werd gesponsord door het *Jeugdprogramma* van de Europese Commissie. Na afloop van het seminar verzocht het Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (het 'EACEA'), dat de subsidies uit hoofde van de programma's *Leonardo*, *Socrates* en *Jeugd in actie* beheert, klager 2 364 EUR van de seminarkosten terug te betalen. Klager was het hiermee niet eens en wendde zich voor hulp tot de Ombudsman.

Na diepgaande analyse van de klacht besloot deze een onderzoek in te stellen. Het EACEA bestudeerde opnieuw zijn dossiers en kwam tot de conclusie dat kosten van mentoren die de jonge deelnemers begeleidden, welke het aanvankelijk als niet-subsidiabel beschouwde, in feite onder de toepasselijke regels wel voor subsidiëring in aanmerking kwamen. Dientengevolge annuleerde het EACEA zijn vordering tot terugbetaling van 2 364 EUR en beschouwde de zaak als gesloten.

Uit het onderzoek van de Ombudsman kwam echter aan het licht dat de klager kennelijk een vergissing had gemaakt bij het invullen van het subsidieaanvraagformulier voor het *Jeugdprogramma*. Hij had een fout bedrag opgenomen voor de reiskosten van de deelnemers. Dit leidde ertoe dat de klager niet het juiste bedrag voor deze kosten uitbetaald had gekregen. In het licht van het feit dat de aandacht van het EACEA expliciet op deze vergissing was gevestigd, vond de Ombudsman dat het oneerlijk en ongepast zou zijn om klager in deze omstandigheden niet de werkelijk gemaakte kosten volledig te vergoeden. Hij stelde daarom een minnelijke schikking voor in die zin dat het EACEA in overweging zou kunnen nemen de werkelijk gemaakte reiskosten van de deelnemers aan het seminar aan de klager uit te betalen.

Het EACEA aanvaardde dit voorstel en betaalde klager in totaal 2 722,03 EUR. De Ombudsman toonde zich zeer verheugd over dit initiatief van het EACEA en sloot de zaak.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. In november 2002 heeft de Deense NGO *Association for Community Colleges* („de klager”) [1] een aanvraag ingediend voor een subsidie voor het jeugdprogramma van het Bureau voor technische bijstand (TAO) voor Socrates, Leonardo en Jeugd (hierna „de Commissie” genoemd) [2]. De toepasselijke regels voor de financiering van de jeugdprogramma's voor reiskosten, op voorwaarde dat de Gemeenschap 70 % van deze uitgaven zou financieren.

2. Het project van klager, getiteld *Transsylvanië Community College 2003*, omvatte meer dan 50 jongeren en jeugdwerkers uit 11 Europese landen, die deelnamen aan twee weken lang besprekingen over de integratie van Midden- en Oost-Europese minderheden en het uitbreidingsbeleid van de EU. De totale uitgaven voor de reiskosten van het project bedroegen 13 750 EUR. In overeenstemming met de subsidie voor het jeugdprogramma zou de Commissie 70 % van die uitgaven dekken, wat neerkomt op 9 500 EUR. Bij het invullen van zijn aanvraag gaf klager echter ten onrechte dit laatste cijfer aan als de totale reiskosten van het project. Bijgevolg zou de communautaire financiering van 70 % voor dit laatste bedrag en de Commissie slechts 6 650 EUR van de bijbehorende reiskosten dekken.

3. In juli 2003, na goedkeuring van het project, zond de Commissie klager een financiële overeenkomst voor een subsidie voor een jeugdprogramma ten bedrage van 24 350 EUR (hierna: „contract”). In het contract werd 9 500 EUR vermeld als de totale uitgaven voor reiskosten.

4. Op 9 juli 2003 heeft klager het contract ondertekend en teruggestuurd naar de Commissie. Niettemin heeft klager in de bij het contract gevoegde brief de aandacht van de Commissie gevestigd op het feit dat "[zij] een bedrag van 9,500 EUR had *aangevraagd voor de dekking van 70 % van de reiskosten (de totale kosten zullen 13,750 EUR bedragen). De voorgestelde begroting van de Commissie heeft het bedrag echter nog een keer verlaagd (0,70 x 9 500 EUR = 6 650 EUR).*" In het licht van het bovenstaande heeft klager de Commissie verzocht de betrokken bedragen te heroverwegen.

5. Op 21 juli 2003 heeft de Commissie het contract ondertekend en goedgekeurd.

6. Tussen 3 en 16 augustus 2003 heeft klager het project uitgevoerd. In die periode, op 7 augustus 2003, heeft de Commissie haar de eerste tranche van 19 480 EUR betaald.

7. Begin 2004 heeft klager zijn eindverslag over het project ingediend, waarin hij 13 817 EUR aan gemaakte reiskosten heeft vastgesteld.

8. Op 6 juli 2004 heeft klager de Commissie een brief gestuurd waarin hij zijn bezorgdheid uitte over een mogelijk misverstand met betrekking tot reiskosten. De Commissie betaalde klager 6 650 EUR van de reiskosten van het project. Bij de ondertekening van het contract had klager de Commissie echter meegedeeld dat 70 % van zijn totale reiskosten 9 500 EUR bedroeg. Het was dus duidelijk dat de Commissie een fout had gemaakt door haar goedkeuring te hechten aan een begroting van 9 500 EUR die overeenkomt met 100 % van de reiskosten. Hoewel hij deze fout opmerkte vóór de ondertekening van het contract, heeft klager in dit verband geen besprekingen met de Commissie gevoerd en het contract ondertekend omdat het project op dat moment op het punt stond van start te gaan. Klager stond onder tijdsdruk en had geen andere optie dan het contract te ondertekenen zoals het was. Bovendien heeft de Commissie op 23 juli 2003 bovengenoemd probleem als louter „*technisch*” aangemerkt. In het licht van het bovenstaande heeft klager de Commissie verzocht deze fout te corrigeren en de resterende reiskosten 2 850 EUR te betalen met de laatste tranche.

9. Op 15 juli 2004 heeft de Commissie het volledige saldo van de subsidie aan klager betaald en op 27 juli 2004 het project afgesloten.

10. Op 28 juli 2004 heeft de Commissie geantwoord op de mededeling van klager van 6 juli 2004. Het heeft verklaard dat: i) „*het door [de klager] ingediende aanvraagformulier was duidelijk onjuist. Het detail van de reiskosten werd duidelijk aangetoond... in totaal 9 500 EUR. Op grond van de financieringsregels van de actie kan de Commissie slechts 70 % van dit bedrag in aanmerking nemen voor financiering, d.w.z. 6 550 EUR.*”; en ii) zij heeft derhalve de reiskosten van 6 650 EUR goedgekeurd. De brief van de klager van 9 juli 2003 werd beschouwd als een verzoek om „*aanvullende financiering*”. In uitzonderlijke omstandigheden en vóór 2003 kon de Commissie haar toekenningsbesluiten wijzigen. Zij was op dat moment bereid klager te helpen bij het vinden van een gunstige oplossing voor de situatie. In 2003 is echter een nieuw Financieel Reglement (NFR) met gedetailleerde vereisten voor het beheer van communautaire programma's in werking getreden. Als gevolg daarvan kon aanvullende financiering niet langer worden toegestaan, ongeacht eventuele geldige rechtvaardigingen. De Commissie heeft nog steeds verzocht om een afwijking van deze regel en heeft getracht de aanvullende financiering toe te wijzen. In 2004 werd echter absoluut duidelijk dat de NFR in omstandigheden als die van klager geen wijzigingen in de subsidie mogelijk zou maken. Klager was als enige verantwoordelijk voor zijn aanvraag en had bij het invullen van het formulier grote zorgvuldigheid moeten betrachten om fouten te voorkomen. De Commissie betreurt het dat het verzoek van klager om „*aanvullende financiering*” van 2 850 EUR niet kon worden goedgekeurd; en ii) bevestigde dat zij de laatste tranche van 4 870 EUR al aan klager had overgedragen.

11. Op 7 september 2004 zond klager een antwoord waarin hij erkende dat er fouten in het aanvraagformulier waren gemaakt. Het heeft er echter op gewezen dat de Commissie weliswaar het gedeelte betreffende de reiskosten in het verzoekschrift kon corrigeren, maar dat zij dat niet deed. Hoewel het waar was dat klager op één specifieke pagina van de aanvraag inderdaad een verkeerde berekening heeft ingevoerd, „*was het bedrag correct op bladzijde 10 (70 % = 9,500) en correct in de bijgevoegde begroting.*” De klager had de kwestie van de reiskosten verder besproken met de Commissie en de Commissie had *het probleem van de*

reiskosten als een vergissing van de TAO beschouwd . Aangezien de Commissie aldus de verantwoordelijkheid had aanvaard, was klager tevreden en ondertekende hij het contract. Wachten op een nieuw contract zou ernstige financiële problemen hebben veroorzaakt. Klager ontving het contract slechts drie weken voordat het project begon en het was de Commissie die de „ *technische* ” oplossing voorstelde die het voor klager mogelijk maakte om de „ *aanvullende financiering* ” aan te vragen. In het licht van het voorgaande herhaalde klager zijn verzoek aan de Commissie om haar de resterende 2 850 EUR aan reiskosten te betalen.

12. Op 1 januari 2006 heeft het Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur (EACEA) van TAO het toezicht op en het beheer van de jongerenprojecten overgenomen.

13. Op 3 november 2006 heeft de onderneming *Moore Stephens LLP* (hierna: „auditor”) op verzoek van EACEA de resultaten van het project gecontroleerd.

14. De accountant heeft drie versies van zijn verslag opgesteld, i) de eerste, op 18 december 2006; ii) het tweede, op 19 december 2007; en iii) de derde en laatste op 2 juni 2008. In dit laatste verslag heeft de accountant aanbevolen dat de Commissie 2 364 EUR van klager terugvordert voor andere items dan de reiskosten.

15. Op 18 juli 2008 zond EACEA klager een financieel memorandum, getiteld „*De definitieve financiële situatie van de JEUGD-subsidie na controle* ”, waarin het haar verzocht 2 364 EUR terug te betalen (hierna: „besluit”). In het besluit werd bepaald dat:

„ de financiële situatie van het project van [de klager] met betrekking tot de bevindingen van de financiële controle nr. 1 (onjuiste berekening van de activiteitskosten), nr. 2 (in het eindverslag vermelde reiskosten hoger dan het bedrag in de boekhouding) en nr 3 (overschrijding van de begroting voor reiskosten) is als volgt:

Voorgestelde subsidie voor de subsidiabiliteitsperiode: 27 325,00 EUR

Definitieve subsidie overeengekomen na auditbeoordeling: 21 986,00 EUR

Reeds betaalde voorfinanciering en saldo: 24 350,00 EUR

Terugbetaling aan het Uitvoerend Agentschap: 2 364,00 EUR” .

EACEA wees er vervolgens op dat indien klager niet binnen 60 dagen zou reageren, EACEA haar een debetnota zou sturen met de voorwaarden voor terugbetaling. Het niet betalen van bovengenoemd bedrag binnen de door EACEA vastgestelde termijnen zou leiden tot rente voor uitgestelde betaling.

16. Op 4 november 2008 heeft EACEA de debetnota aan klager toegezonden en op 20 januari 2009 een aanmaning tot betaling van in totaal 2 384,17 EUR toegezonden.

17. Op 28 januari 2009 heeft klager zich tot de Ombudsman gewend.

ONDERWERP VAN HET ONDERZOEK

18. Klager beweerde dat de terugbetalingsaanvraag van EACEA in zijn besluit oneerlijk was, aangezien hij geen rekening hield met de reiskosten van het project die nog aan het project verschuldigd waren.

19. Klager voerde aan dat EACEA (i) de werkelijke reiskosten van het project moest betalen, overeenkomstig de aanbeveling van de accountant op bladzijde 17 van zijn verslag van 18 december 2006; en ii) de berekeningen en conclusies in haar besluit uitvoerig toe te lichten.

HET ONDERZOEK

20. Op 19 maart 2009 heeft de Ombudsman de klacht doorgestuurd naar de voorzitter van de Europese Commissie.

21. Op 8 juli 2009 heeft de Ombudsman het advies van de Commissie in het Frans ontvangen en op 15 juli 2009 de vertaling ervan in het Engels, die hij klager heeft toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen te maken.

22. Ondertussen heeft klager de Ombudsman op 19 april en 27 juni 2009 nadere informatie verstrekt. Op 4 augustus 2009 heeft zij bij de Ombudsman opmerkingen over het advies van de Commissie ingediend.

23. Na zorgvuldige bestudering van het advies en de opmerkingen was de Ombudsman er niet van overtuigd dat de Commissie adequaat op de klacht had gereageerd. Hij deed derhalve een voorlopige constatering van wanbeheer en stelde overeenkomstig artikel 3, lid 5, van zijn Statuut een minnelijke schikking voor aan de Commissie.

24. Op 1 maart 2010 heeft de Ombudsman het antwoord van de Commissie ontvangen, dat hij klager voor zijn opmerkingen heeft toegezonden. Van klager zijn geen opmerkingen ontvangen.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

A. De beschuldiging van oneerlijkheid en de daarmee samenhangende vorderingen

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

25. Klager beweerde dat de terugbetalingsaanvraag van EACEA in zijn besluit oneerlijk was,

aangezien hij geen rekening hield met de reiskosten van het project die nog aan het project verschuldigd waren.

26. Ter ondersteuning van deze bewering voerde klager aan dat:

A) Het EACEA heeft de hierna aangehaalde aanbeveling van de accountant met betrekking tot de reiskosten niet opgevolgd, die op bladzijde 17 van haar verslag van 18 december 2006 is gedaan:

„nog eens 2,723 EUR moet worden vergoed (het verschil tussen het gevraagde bedrag van 9,500 EUR en de werkelijk gemaakte kosten van 9,373) [sic]”; en

B) de Commissie heeft eerst ingestemd met de betaling van het bedrag van 9 500 EUR en is later van gedachten veranderd, met het argument dat de NFR haar dat niet heeft toegestaan.

27. Klager voerde aan dat EACEA (i) de werkelijke reiskosten van het project moest betalen, overeenkomstig de aanbeveling van de accountant op bladzijde 17 van zijn verslag van 18 december 2006; en ii) de berekeningen en conclusies in haar besluit uitvoerig toe te lichten.

28. In haar advies bevestigde de Commissie haar standpunt dat klager een fout had gemaakt door het bedrag van de communautaire financiering in het deel van het aanvraagformulier betreffende de geraamde reiskosten onjuist in te vullen. De Commissie kon derhalve niet voorzien in een financiering die hoger was dan die welke door de klager door middel van haar eigen handtekening was aangegeven en goedgekeurd.

29. Zowel de Commissie als het EACEA hebben het verzoek van klager om aanvullende financiering overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen [3] en de door klager goedgekeurde contractuele bepalingen afgewezen.

30. EACEA had geen kennis van het verslag van de accountant van 18 december 2006, dat een „officieel document” was. Zij heeft alleen het verslag van 19 december 2007 en het eindverslag van 2 juni 2008 ontvangen. De accountant stelde vast dat zes deelnemers aan het project van klager ouder waren dan de in het programma toegestane leeftijd, namelijk tussen 15 en 25 jaar. Bijgevolg verwierp zij de kosten in verband met de activiteiten van deze zes deelnemers.

31. Naar aanleiding van de klacht heeft EACEA de accountant om nadere informatie over de bovengenoemde afwijzing gevraagd. De accountant heeft het dossier opnieuw onderzocht en vastgesteld dat de zes betrokken deelnemers monitors waren die de groep jonge deelnemers aan het project vergezelden. Zij zorgden voor de effectiviteit van het leerproces en de bescherming en veiligheid van de deelnemers. Hieruit volgt dat het leeftijdsvereiste niet op hen van toepassing was en dat hun kosten bijgevolg subsidiabel waren. Als gevolg daarvan zou de Commissie haar invorderingsopdracht annuleren en, aangezien zij klager het in het contract

vermelde maximumbedrag reeds had toegekend, het project voor onbepaalde tijd sluiten.

Voorlopige beoordeling van de Ombudsman die tot een voorstel voor een minnelijke schikking heeft geleid

32. In zijn opmerkingen benadrukte klager dat hij, totdat hij een kopie van het advies van de Commissie aan de Ombudsman had ontvangen, nooit het eindverslag van de accountant van 2 juni 2008 had gezien. Na het advies te hebben ontvangen, was de klager ervan overtuigd dat de Commissie eindelijk had uitgelegd waarom zij een deel van de kosten van het project niet subsidiabel achtte en tot klager een besluit had gericht met een verzoek om terugbetaling.

33. In dit verband merkte de Ombudsman op dat de terugvordering in kwestie geen bedragen betrof die verband hielden met reiskosten, die het onderwerp van de onderhavige klacht vormden, maar veeleer op „activiteitenkosten ” van sommige van de deelnemers aan het project van klager.

34. De Ombudsman was ingenomen met het feit dat de Commissie stappen heeft ondernomen om de berekeningen van haar besluit te verduidelijken, en merkte op dat deze stappen hebben geleid tot de annulering van haar bevel tot terugbetaling. Hij wees er echter op dat de genoemde stappen en resultaten geen gevolgen hadden voor de bewering van klager dat de Commissie de werkelijke reiskosten van het project zou moeten betalen.

35. De Ombudsman heeft ook de andere aspecten van het eindverslag van de accountant uitvoerig geanalyseerd. In dat verslag heeft de accountant vastgesteld dat i) de subsidiabele reiskosten 9 372,03 EUR bedroegen; II) de begrote reiskosten bedroegen 6 650 EUR; en bijgevolg (iii) was er een totaal begrotingstekort van 2 722,03 EUR, dat moest worden beschouwd als niet-subsidiabel in het kader van het contract. In dit verband heeft de accountant echter aanvaard dat de Commissie de begroting had kunnen wijzigen of enige aanvullende financiering aan klager had kunnen toestaan. Niettemin heeft zij het definitieve besluit over de reiskosten aan het EACEA overgelaten, onder gebruikmaking van de volgende voorwaarden:

„ ... als de TAO heeft verklaard bereid te zijn de begroting te wijzigen of aanvullende financiering te verstrekken om dit administratieve misverstand (al zij het mondeling) te corrigeren, zijn wij van mening dat dit had kunnen worden uitgevoerd. Wij zijn bereid het hierboven beschreven probleem te aanvaarden als een misverstand dat kan worden verholpen voordat dit auditverslag definitief wordt aanvaard en gevalideerd. Terwijl we dit als een bevinding behouden, laten we de uiteindelijke beslissing over aan de waardering van EACEA.

36. In dit verband merkte de Ombudsman op dat de Commissie in de loop van zijn onderzoek de verklaring van klager niet betwistte dat de Commissie een „technische ” oplossing had voorgesteld voor het probleem waarbij klager verdere „aanvullende financiering ” zou aanvragen.

37. Later heeft de Commissie deze aanvullende financiering echter in haar brief van 28 juli 2004 geweigerd op grond van het feit dat zij inmiddels „een grondige verschuiving van aanpak ” had

aangenomen. Hoewel de Commissie bereid was om te helpen, kon zij dit niet doen omdat de NFR haar belet aanvullende middelen aan klager toe te wijzen [5] .

38. De Ombudsman zag niet in waarom het in juni 2008 uitgedrukte standpunt van de accountant dat „ *dit had kunnen worden uitgevoerd* ” niet doorslaggevend had kunnen zijn en de Commissie in staat stelde haar vorige standpunt, dat formeel in juli 2004 werd uitgedrukt, teniet te doen.

39. Hij benadrukte dat de onderhavige kwestie een eenvoudige fout was, die door de Commissie als zodanig werd aangemerkt en door de accountant als een „ *administratief misverstand* ” werd omschreven. De Commissie dekte slechts 6 650 EUR aan reiskosten omdat dit het bedrag was dat door klager ten onrechte was opgenomen in een door de klager naar behoren ondertekend en goedgekeurd aanvraagformulier, terwijl de in aanmerking komende reiskosten van klager, overeenkomstig het eindverslag van de accountant, 9 372,03 EUR bedroegen. Met andere woorden, indien klager deze fout niet had begaan, had de Commissie het volledige bedrag van 9 372,03 EUR, dat overeenkomt met de reiskosten, gedekt.

40. De Ombudsman heeft herhaaldelijk gewezen op de wettelijke plicht van de Commissie om de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen. Volgens de Ombudsman is het alleen correct dat de Commissie zich inspant om ervoor te zorgen dat er geen financiering wordt toegekend zonder passende rechtvaardiging.

41. In casu stond vast dat de door de accountant in zijn eindverslag vastgestelde reiskosten overeenstemden met die van klager in het kader van zijn project Jeugdprogramma. Bovendien was de Ombudsman van mening dat de fout van klager zo octrooi was dat de Commissie, zij het mondeling, instemde met een oplossing voor die fout. De Commissie heeft dit in het kader van dit onderzoek niet betwist en heeft bevestigd [6] dat, zoals klager in haar brief van 6 juli 2004 heeft betoogd, op bladzijde 10 van de aanvraag van klager inderdaad 9 500 EUR werd vermeld als „[t]ravelkosten (70 % van de werkelijke kosten)”, d.w.z. het „[t]otal bedrag dat van het programma JEUGD werd gevraagd” .

42. De Ombudsman achtte het redelijk dat in gevallen waarin ten tijde van een aanvraag octrooifouten worden gemaakt, de bevoegde instelling bij de beoordeling van die aanvraag de aanvrager die de fout heeft begaan, de mogelijkheid moet bieden om deze te corrigeren [7] . Als de fout pas wordt ontdekt nadat het contract is ondertekend, is het alleen redelijk om dat contract dienovereenkomstig te wijzigen. Hoewel klager, die uiteindelijk de zwakkere partij bij het contract was, niet op die wijziging aandrong, eisten de beginselen van servicegerichtheid en billijkheid de Commissie in dit verband het initiatief te nemen. De instelling deed dit echter niet.

43. In het licht van het bovenstaande bleek het niet betalen van de werkelijke en subsidiabele reiskosten van het klagerproject niet alleen oneerlijk, maar ook onverenigbaar met het evenredigheidsbeginsel, zoals bepaald in de Europese code van goed administratief gedrag [8]

44. De Ombudsman heeft derhalve de voorlopige conclusie getrokken dat de weigering van

EACEA om het resterende deel van de projectreiskosten van klager te dekken, neerkwam op een geval van wanbeheer. Hij heeft derhalve overeenkomstig artikel 3, lid 5, van zijn Statuut een voorstel voor een minnelijke schikking ingediend:

„ EACEA kon klager de resterende 2 722,03 EUR van zijn projectreiskosten betalen.”

De argumenten die aan de Ombudsman zijn voorgelegd na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

45. EACEA vond het voorstel van de Ombudsman voor een vriendelijke oplossing redelijk en stemde ermee in de resterende 2 722,03 EUR aan projectreiskosten aan klager te betalen.

46. Klager bevestigde telefonisch dat hij tevreden was met de uitkomst van het onderzoek.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

47. De Ombudsman juicht de aanvaarding door EACEA toe van zijn voorstel voor een minnelijke oplossing en zijn bereidheid om de klacht op te lossen. Daarom sluit hij de zaak af.

B. Conclusie

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

De Ombudsman juicht de aanvaarding door EACEA toe van zijn voorstel voor een minnelijke oplossing en zijn bereidheid om de klacht op te lossen. Daarom sluit hij de zaak af.

Klager, de directeur van EACEA en de voorzitter van de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 19 mei 2010

[1] Klager „ is een niet-gouvernementele, non-profit en niet-partijgebonden organisatie die werkt aan de ontwikkeling van een Europese (transnationale) publieke ruimte ” (www.acc.eu.org [Link]).

[2] De Ombudsman merkt op dat de TAO haar volgens het advies van de Commissie tot en met 31 december 2005 heeft geholpen bij het administratieve beheer van gecentraliseerde acties in het kader van de communautaire actieprogramma's Socrates, Leonardo en Jeugd. Daarom zullen TAO en de Commissie voortaan uitsluitend worden aangeduid als „de

Commissie”.

[3] PB L 248, blz. 1.

[4] Geciteerd op bladzijde 17 van het door de Commissie met haar advies aan de Ombudsman voorgelegde afschrift van het eindverslag van de accountant.

[5] De brief van de Commissie van 28 juli 2004 bevat de volgende verklaringen: *de eerdere praktijk van vóór 2003 had wijzigingen in toekenningsbesluiten mogelijk gemaakt wanneer uitzonderlijke omstandigheden het geval rechtvaardigden. Deze beschikkingen waren ter beoordeling van de Commissie. Tegen deze achtergrond was de TAO bereid om te helpen bij het zoeken naar een gunstige oplossing voor de situatie... [I] n 2003 is een nieuw Financieel Reglement (NFR) in werking getreden... Het probleem met uw project kwam op het moment dat de Commissie een grondige verschuiving van aanpak heeft aangenomen, en blijft geldig: er wordt om welke redenen dan ook geen aanvullende bevinding toegestaan nadat een besluit van het selectiecomité is genomen en gevalideerd door de Commissie (overeenkomstig de voorwaarden van de financiële [V]-verordening — artikel 111 van de uitvoeringsmaatregelen)... [T] de TAO en de bevoegde jeugddiensten van de Commissie hebben niettemin verzocht om een afwijking van deze regel, teneinde de toewijzing van aanvullende financiering mogelijk te maken; begin 2004 werd het absoluut duidelijk dat het nieuwe Financieel Reglement de subsidie in dit soort omstandigheden niet zou kunnen wijzigen.*

[6] De Commissie heeft bij haar advies een kopie van het verzoek van klager gevoegd.

[7] Zie naar analogie arrest T-211/02, *Tideland Signal Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen*, Jurispr. 2002, blz. II-3781, punt 37: *de bevoegdheid [om opheldering te vragen] moet, met name in overeenstemming met het beginsel van behoorlijk bestuur van het gemeenschapsrecht, gepaard gaan met een verplichting om die bevoegdheid uit te oefenen in omstandigheden waarin de verduidelijking van een offerte duidelijk zowel praktisch mogelijk als noodzakelijk is. Hoewel de beoordelingscomités van de Commissie niet verplicht zijn om verduidelijking te vragen in alle gevallen waarin een inschrijving dubbelzinnig is opgesteld, zijn zij verplicht om bij de beoordeling van de inhoud van elke inschrijving een zekere zorgvuldigheid in acht te nemen. Wanneer uit de voorwaarden van een offerte zelf en uit de bij de Commissie bekende omstandigheden blijkt dat de dubbelzinnigheid waarschijnlijk een eenvoudige verklaring heeft en gemakkelijk kan worden opgelost, is het in beginsel in strijd met de vereisten van behoorlijk bestuur dat een evaluatiecomité de inschrijving afwijst zonder gebruik te maken van zijn bevoegdheid om verduidelijking te vragen. Een besluit om een inschrijving in dergelijke omstandigheden af te wijzen, kan bij de uitoefening van die bevoegdheid een kennelijke beoordelingsfout van de instelling bevatten .*

[8] Artikel 6 van de Europese Code van Goed Administratief Gedrag bepaalt:

„ 1. Bij het nemen van besluiten zorgt de ambtenaar ervoor dat de genomen maatregelen in verhouding staan tot het nagestreefde doel. De ambtenaar vermijdt met name het beperken van de rechten van de burgers of het opleggen van heffingen aan hen, wanneer die beperkingen of

heffingen niet in redelijke verhouding staan tot het doel van de nagestreefde actie.

2. Bij het nemen van besluiten eerbiedigt de ambtenaar het billijke evenwicht tussen de belangen van particulieren en het algemeen openbaar belang .